

The Revenge of #42.5:

Vappu- Alienisti

(Sensuroimaton)

Sisältö:

Sitä	2
sun	1
tätä	0

Pääkirjoitus

I need a goddamn Pan-Galactic Gargleblaster!

Gently,

Your Gentle Editor

Selonteko 42:n vuosikokouksesta

Kauan sitten eräässä kaukaisessa galaksissa. Mutta mitä siitä. Täällä ovat sensijaan kokoontuneet eräänlaisen mutanttiyhdyshenkilön valovoimaisimmat edustajat. Kyseessä on neljän-kymmenen kahden teini-ikäisen mutanttini japsykopaatin vuosikokous, jota vietetään mitä hilpeimmissä merkeissä: kaksitoista vihreää kania tanssii lambadaa pöydän alla ja rastahiuksinen vihreä buddha zz top -partoiteinen kopisuttelee kaviotaan yhteisön biedermeier-kalusteilla.

Kaikilla oli hauskaa mutta pääasia kokoontumiseen oli kuitenkin kunnioitetun päällikön hra Bigdickin tyttären katoaminen. Bigdick katsoi yleisöön kerran laiskasti, laski sitten katseensa ajan kuluttamaan puulattiaan ja alkoi puhua:

– Tiedätte miksi olette täällä.

Äänessä kuului arvovalta ja ajan tuoma viisaus. Kaikki pysähtyivät kuuntelemaan.

– Vain kaksi kuunkiertoa sitten minulta vietiin elämäni valo, rakkauteni hedelmä. Haluan hänet takaisin. Tyttäreni Lusinda oli minulle kaikki. Haluan kaiken takaisin. Hän oli neitsyt...

– Ex-neitsyt, kuuluu korjaus yleisöstä.

– No, ex-neitsyt sitten. Mutta haluan hänet takaisin. Kauanko minun pitää vielä odottaa? Kauanko?

– Teidän e-ei pidä odottaman enää mi-mi-mi-minuuttiakaan, olenhan mi-mi-mi-mi-mi..., tapaili yksisilmäinen kyttyräselkä.

Kuningas kuitenkin viittasi kintaallaan miestä kohden.

– Narreja ei oteta huomioon Poistukaa silmistäni, kuningas virkkoi. – Onko tässä huoneessa ketään MIESTÄ? Tyttäreni on neitsyt...kuningas vapisi...

– Tajuatteko missä hädässä olen? Hän on elämäni suola. Hän on elämäni silmätikku. Eikö ketään todellakaan...

Salissa seurasi piinaava hiljaisuus.

– Mi-mi-mi..., joku aloitti.

– Minä sanoin ketään MIESTÄ karjaisi kuningas.

Tuntematon haarniskoitu mies astui esiin ja virkkoi:

– Näillä vehkeillä ongelma kyllä hoituu. Neitsyt tai ei. Siitähän kai oli kyse?

S a l i i n l e v i s i kuolemanhiljaisuus. Miehet tiivistivät pakaralihaksiaan. He kaikki tunsivat haarniskoidun ritarin... maineen. Kuningas rykäisi ja vaihtoi vaivautuneena asentoa. Hän viitto haarniskoidun ritarin luokseen ja kumartui eteenpäin pitäen tiukasti viitastaan kiinni.

– Erik. Oletko varma...ei tämä nyt oikein ole sinun kykyjäsi vastaava juttu...

Erik hymyili niukasti ja antoi katseensa kiertää valtaistuinsalin ympäri. Yksi toisensa jälkeen miehet laskivat katseensa kohti kivilattiaa. Pitkän hiljaisuuden jälkeen Erik sanoi jäyhään tapaansa kuninkaalle:

– On aika vaihtaa alaa. Olen kuullut on viidakko siellä... Kuningas nyökkäsi, hänen harmaa partansa huijoi kaarta ilmassa.
– Olet oikeassa, Erik. Mene.

Kuusi päivää myöhemmin Erik oli edelleen matkalla. Hänen jälkeensä oli jäänyt aika vana lyhistyneitä nautoja, lampaita ja joku halkaistu kananenkin. Silloin, ilta-auringon paisteessa, hän näki yhtäkkiä näyn.

– Entä se kaukainen galaksi, minä haluan tietää mitä siellä kaukaisessa galaksissa tapahtuu, vieno ääni yleisön joukosta kysyi.

– Äh, lakkaa jo jauhamasta siitä hemmetin galaksista, ketä se nyt kiinnostaisi, vastasi nuoren naisen ääni.

– Niin mutta...

– Suu kiinni!

Niin, mihinkä jäimmekään... niin Erik lähestyi kaukaista galaksia, eikun liekkirämettä. Liekkirämettä. Ilta-auringon paiste. Näky.

N ä k y , j o k a sykähdyttävyydessään jäi vain hieman jälkeen Xanthasin Keisarin mieshaaremista, puolikkaan karvan verran Rangthonin flatulenssirämeitten nenää hivelevästä maisemasta. Siinä jäivät kaukaisen galaksin ihmeetkin toiseksi.

– Mielenkiintoista, sanoi prinsessa Kyalami nostessaan katseensa kristallipallosta. Sitten hän loi katseensa kohti velhoa.

– Mutta miten tämä liittyy kaikkeen siihen, mitä maamme on kokemassa?

Velho hymyili vaivautuneena ja raaputti takapuoltaan (peräpukamat ovat aika kamala juttu vanhassa iässä).

– En tiedä, sanoi velho. Hänen hattunsa oli tavallista enemmän vinossa, koska prinsessan ovi oli valtakunnan matalin ja velhon hattu valtakunnan korkein. (Velho unohti aina kumartua tullessaan sisään.)

– Ehkä tämä lähestyvä henkilö on juuri oikea neuvomaan meitä suuressa ongelmassamme.

– Missäs ongelmassa? kysyi prinsessa samalla kun hänen kasvonsa valahtivat painovoiman voimistuessa kuusinkertaiseksi.

– Tässä, ähkyi velho kivilattian painuessa tuskallisesti hänen poskeensa. – Tämä on saatava loppumaan

– Pingviini, prinsessa ähkäisi. Se on saatava loppumaan.

Prinsessa kurkoitti kohti pingviiniä. Se etäännytti ja ehti aina vain kauemmaksi kurottavista sormista. Prinsessa raahautui kynsillään eteenpäin kohti pingviinin varpaita. Hänen etusormensa lähestyi tuuma tuumalta tuota kaukaista tuntematonta. Viimein hänen haparoivat sormensa tavoittivat tuon tavoittamattoman, pään edelleen taistellussa painovoimaa vastaan. Hän painoi kaikilla jäljellä olevilla voimillaan pingviinin varvasta. Varvas vajosi maahan kuin märkään asfalttiin. Prinsessa

kiihottui näkemästään yli odotustensa.

– Se on kyllä nyt kevyt kenttä-orgasmi, kun minä tästä vähän...

Pingviini räjähti kappaleiksi, ja tuon pienen hetken joka tuntui ikuisuudelta, kaikki oli epärealistista ja häilyvää.

Velho hymyili happamesti katsoessaan lattialla kiemurtelevaa prinsessaa. Oli virhe juottaa hänelle katkeraa yrttijuomaa, joka oli saanut hänet menettämään täydellisesti otteensa todellisuudesta. Missähän olikaan vastalääkkeen resepti? Päätään pudistellen hän vetäytyi kammioonsa ja veti hyllystä esiin tomuisen kirjan.

Erik oli eksynyt. Harhailtuaan liekkirämeellä puolen päivää hän oli valmis myöntämään itselleen tämän katkeran tosiasian – puhumattakaan siitä, että hänen haarniskansa alkoi käydä sietämättömän kuumaksi liekkien keskellä.

– Minä tiedän, mitä siellä galaksissa tapahtui, sanoi tyhjiys. Kukaan ei kuitenkaan kiinnittänyt siihen mitään huomiota.

– EI SIELLÄ MITÄÄN ERITYISTÄ TAPAHTUNUT!!, karjaisi entropia nielaisten samalla Erikin ja röyhtäisi sen jälkeen 42 kertaa osoittaen hyvin huonoa makua. Sitten The Fearless Vampire Killers:it iskivät ja...

... mutta Lusinda Onneton, kaapattu ex-neitsyt Lusinda??

Kuinka ollakaan – hän on tähän mennessä päätenyt LIEKKIRÄMEELLE ja kihisee naurusta pienen, ahnaan liekin nuoleskellessa hänen hameenhelmojaan.

Kaukaisesta galaksista kuuluu halveksuva tuhaudus: "nuo miehet...", sanoo

maailmankaikkeuden Luoja ja kääntää sivua kirjassaan. Lusinda ei siitä piittaa vaan sanoo mutantille reippaasti: "Far åt pip-svängen" Onhan yleisesti tiedossa mutanttien epämääräinen kielitaju ja kunnianarvoisan päällikön ex-neitseellisen ja puhdasverisen tyttären inho kaikkea vähänkin mutantoitunutta kohtaan. Ja on sanottava että erittäin ex-neitseellinen (joka puolelta) Erik, joka on jotenkin selviytynyt entropian riepotuksesta ei enää muista kuka hän on, mitä hän täällä tekee tai mikä on elämän tarkoitus, eikä juurikaan nykyisessä olomuodossaan muistuta mitään muuta kuin vihreän limanuljaskan, kultakalan ja Schrödingerin kissan risteytystä.

Erik yritti ko..bzz..bzz..

– Mitä? Joku yrittää tunkeutua tähän tarinaan..bzz..

– Älä pelästy maan ihminen. Käytämme vain alitajuntaasi tähän lähetykseen. Tulemme Zorkin planeetalta. Olemme juuri saapuneet planeettajärjestelmäänne ja ajattelimme laskeutua planeetallesi lähelle olinpaikkaasi. Kuulen ääniä – teitä taitaa olla useampia siellä. Taidammekin jättää vierailun väliin, sillä olemme hyvin ujoja. Jatkamme matkaa kaukaiselle galaksille. Siellä tuntuu

tapahtuvan paljon tällä hetkellä. Terveisin Bork..bzz..bzz

Huh. Tarina jatkuu. Erik yritti selvittää päätään, mutta kammottavat muistikuvat palautuivat mielen syövereistä. Ooh. Hänen mielensä täytti kammottava muisto koulun joulujuhlasta, jossa hän joutui taistelemaan hirmuista Arskaa vastaan esityksessä, joka kuvasi Zeesus-lapsen syntymää planeetta Tralfamadorella. Kaikkihan tuntevat tarinan Zeesuksesta, joka nuoli ja kaulittiin. Pulleakielinen Arska oli juuri aikeissa nuolla Zeesus-lastaa, kun Erik ehti apuun.

The Fearless Vampire Killers vs. Tyhjiys. Vuosimiljardien mahtavin ottelu johon kaikki katsomoliput oli loppuunmyyty jo pari vuosituhatta ennen varsinaista ottelupäivää. Ikävä kyllä ottelu oli täysi fiasko sillä Vampire Killersit eivät koskaan saaneet tietää oliko heidän vastustajansa Tyhjiys jo paikalla vai ei ja kun he olivat odottaneet – omasta mielestään turhaan – viisikymmentä vuotta vastustajaansa, uskollisesti paikalla odottaneet katsojat kyllästyivät ja alkoivat heitellä Vampire Killersejä Tappajatoimaateilla, hirveimmillä aseilla tässä tunnetussa universumissa. Näin päättyi mitä kunniattomimmalla tavalla mahtavien ja maineikkaitten The Fearless Vampire Killersien legendaarinen tarina. Ja kaikki vain siksi ettei tyhjiys olisi jatkanut kuiskailujaan siitä mitä tapahtui

eräässä kaukaisessa galaksissa kauan sitten ja mitä tekemistä sillä on Lusindan ja prinsessa Kyalamin kanssa.

Pahaksi onneksi Erikille Arska kumautti häntä kalloon ja hän unohti kaiken Lusindasta ja Kyalamista. Erikin tajuttomuuden aikana Arska söi Zeesuksen suihin (älkää huolehtiko, rakkaat hämmentyneet lukijat, sillä Zeesus nousee kolmantena päivänä). Erik heräsi Arskan tyytyväisiin röyhtäilyihin ja tappoi tämän kuristamalla hänet omaan (pulleaan) kieleensä. Hieman aiemmin oli Schrödingerin kissa kyllästynyt kvanttimekaniikan havainnointiin ja päättänyt muuttua säteilyksi. Säteilyn vaikutuksesta Arskasta tuli zombie.

– AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAARRRRRRRGGGH
HHHHHHH! Nyt tähän tarinaan täytyy saada TUORETTA VERTA, kaikui huuto läpi Tyhjiyden, Sillä Minä, Suuri Grunthos, astun esiin NYT
– AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAARRRRRRRGGG
HHHHHHHH, nousi, lasi ja kuoli pois Suuren Grunthoksen ääni sillä Lusinda (taas) olikin vampyyri ja upotti hampaansa tismalleen oikealla hetkellä Suuren Grunthoksen niskaan. Verisuihku suihkusi kuin punainen kimmaltava suihkulähde muutamien valovuosien korkeudelle. Suuri Grunthos, joka oli muuttunut zombieksi hetki sitten ja Erik, jonka havainnointikyky samaa

sukupuolta, etenkin Grunthosta, kohtaan olivat kiistattomat ja myönteiset, ottivat kolmantena aamuna vastaan Zeesuksen joka tuli taas lainaamaan sokeria kiljuaan varten ja lähti sen jälkeen ulkomaille odottamatta juoman valmistumista. Näin jouduimme sanomaan jäähyväiset Zeesukselle, jonka tarinat voimme lukea lähemmin kohtapuoliin sunnuntaijulkaisuissa. Sen jälkeen Suuri Grunthos tarttui n i s k a a n s a y h ä pureutuneeseen Lusindaan ja repäisi hänet irti jolloin verenvuoto yhä kasvoi. Viimeisillä voimillaan Suuri Grunthos yritti repiä Lusindan palasiksi, mutta hän tukehtui omaan vereensä ennen Lusindan repeämistä.

Aika aikahyppy hyppy...

Kolme päivää kaiken tämän kauheuden jälkeen Arska-zombien vatsassa alkaa sinappikaasu kiertää. Arska antaa (muka) Zeeus-lapsen tulla ylös. Ja pian tämän jälkeen Zeeus ilmestyykin Erikille makkarapaloiksi mutantoituneena ilmoittaen, että nyt on aika palata kolme päivää taaksepäin. Sillä välin kaukaisessa galaksissa tapahtuu kummia.

Kolmetyrväinen repalypolkitti katseli nenästään irronnutta palloa ja ihmetteli, pitäisikö si-8iyoölkhgfytrfd (sori, sormi lipsahti, mutta jatketaan)lle tehdä jotain. Pallo oli aika pieni, ympärysmitaltaan noin 40 000 km, ja väriltään sinertävä – mitä nyt ruskea

kova pinta peitti sitä sieltä täältä.

Samaan aikaan elo jatkoi omaa kiemurointiaan tämän pienen palloksen pinnalla....

Velhon vastalääke alkoi vaikuttaa hitaasti mutta vaikuttaa kuitenkin. Hitaasti, hyvin hitaasti, prinsessa Kyalami alkaa palaila tähän maailmaan pitkästä houreistaan.

– No pikkuiseni, miltä nyt tuntuu?

Kyalami oksentaa senkin vähän mitä hänen on onnistunut syödä, sillä velho näyttää hänestä yhä monilonkeroiselta mustekalalta.

– Joko alat muistaa missä näit Lusindan?

Ei vastausta. Velho jatkaa Lusindan suostuttelua ja lopulta hän alkaa höpistä: "Lusinda, Lusinda...", mutta enempiä hän ei ehtinyt löpistä, kun häntä iskettiin raukkamaisesti edestäpäin pläsiin. KERTWANG "Argh Zum Teufel, minuun osui, mutta ratsastan yhä." Velho kuoli m u k a n a a n t i e t o KYSYMYKSESTÄ. Hänen viimeiset sanansa oli: " Sori vaan, ei voi auttaa. Oh bugger"

.. in the meanwhile ...

The hobgoblin hits – more –

Samassa ilma alkoi väristä niin kuin vain ilma voi väristä (punaisesta tai sinisestä, miten haluat). Tilapäisestä avara-avaruusaukosta tuli esiin pieni mies jolla ei ollut päällään kuin

kaksi kymmenen pennin postimerkkiä (itse asiassa ne olivat kahdeksan pennin merkkejä, mutta rahathan pyöristetään nykyään). "Kukas sinä olet?" kysyi Kyalami yhteen puristettujen hampaiden – jotka olivat hänen omansa – välistä. Muukalainen katsoi häntä kieroon, missä se sitten onkaan. "Olen Lusinda, filatelistien jumala, herra Bigdickin tytär, mieheksi muuttunut."

Ja niin prinsessa Kyalami lähetti Lusindan kuninkaallisessa postissa pois tästä tarinasta. Tosin Lusindan päällä olevat postimerkit eivät riittäneet 19 pennin postimaksun suorittamiseen (engl. straighten), jolloin hänen olemassaolonsa tuli erittäin nopeasti kerkeäksi (engl. rapid). Posti päätti palauttaa Lusindan lähtöosoitteeseen, jonka seurauksena Lusinda joutui leimauskoneeseen, mitä tapahtumaa ei hänen fyysinen olemuksensa kestänyt, jossa hän puristui kahden telan väliin ja katosi. Jäljelle jäi vain kaksi vastakkain olevaa postimerkkiä, joita ei pystynyt lähettämään minnekään niiden rajallisen rahallisen arvon ollessa liian pienen.

Viikko sitten ystävämme pingviini lensi pyrstölleen. Häntä kohdeltiin poikkeavana naapureidensa – pingviinejä hekin – keskuudessa kahdesta syystä: ensinnäkin hän osasi lentää, ja toiseksi hänen pyrstönsä ei osannut, jolloin pyrstölle lentäminen kävi mahdolliseksi.

Tosin kuusi PÄIVÄÄ myöhemmin pingviini PÄÄSi musiikkivideoon. HYVÄÄ PÄIVÄÄ ei siitä tullut pingviinin muille RUUMIINosille, kuollut kun oli.

Prinsessa palasi kuitenkin takaisin meijeriin. Kyalami oli juuri ja juuri, tai juuri ja lehti, tai sitten runko verokarhun lypsettävänä. Veroprocentti oli Suomen alkoholi-lainsäädännön huomioon ottaen liian iso, koska itse ALKO ei ollut antanut verokarhulle anniskelulupaa. Niinpä Kyalami lähetettiin kehitysapuna Göteborgiin, jossa hän paloi poroksi. Ruotsalaiset lahtasivat poron Tshernobylin säteilyn seurauksena.

Verokarhu – valtion laitoksen edustaja –, jota ei todellisuudessa ole, ruotsalaisista puhumattakaan, jotka täten tarinasta ikuisiksi ajoiksi poistetaan, ovat molemmat virtuaalisia 8:n asteen kertakäyttöisiä näennäisiä hahmoja, jotka tarvittiin Kyalamin destruktoimiseen.

You die...

Sitten, aivan yhtäkkiä, he kaikki kuolivat.

Ei vaikaan. Erik ymmärsi yllättäen (sekä itsensä että lukijatkin) Lusindan kaamean kohtalon törmätessään kahteen 8:n pennin postimerkkiin, joita ei voitu lähettää minnekään. Tällä välin herra Bigdick oli saapunut myös postitoimistoon, jossa Erik näki hänet, ja – niinkuin

tajusi, elämänsä ihanimman kuninkaan.

Soveliaan ajan (*) kuluttua, he poistuivat hyvässä järjestyksessä, nimittäin peräkkäin, liekkirämeelle.

* Sovelias aika = aika, joka kuluu valonsäteiden matkaan protonin halkaisijan mitan (n.0,00000000000000000000000004 sekuntia).

Rastahiuksinen zz top-partainen buddha zen-suunnistaa pois vuosikokouksesta käyttäen VALAISTUNEEN henkilön reittiä ottaen mukaansa 196977244 vihreää kania (kanien lisääntymisaika vetää vertoja jopa sovelialle ajalle, tosin myönnettäköön, että näin nopeassa lisääntymisessä vihreiden kanien peräkkäiset sukupolvet kokevat hirvittävän repiviä kiihtyvyyksiä, jotka tuhoavat lähes kaikki kanit taivaansineksi).

Vuosikokous päättyi osanottajien lahdatessa kaikki tähän asti hengissä säilyneet hahmot mukaanlukien itsensä.

Ja Suuri Tyhjyys imaisi Kaukaisen galaksin kitaansa ja maiskautti tyytyväisenä. Sitten se käänsi hitasti kylkeään...

ja alkoi tarkkaila linnunrataa. Linnurata katsoi takaisin, hitaasti, varmasti. Kummallakaan ei ollut mitään kiirettä. Iäisyys oli heidän puolellaan. Totuuden nimessä on kuitenkin sanottava, että iäisyys on parhaillaan lomalla Kreikassa. Puhumattakaan sen

ennenkuulumattomasta kuuro-mykästä kirjoitustaidottomasta sijaisesta, jota kukaan ei ollut koskaan tavannut (oikein), ei edes hän itse.

Ja sen pituinen se, mutta ei siitä sen enempää, sillä aamunkoittoon on vielä aikaa

Seuraavalla sivulla:

Kevyitä, mutta ah niin maukkaita ruoka- reseptejä

Raakakypsytetty hapenhengittäjä äiti-alienin tapaan (1 annos)

(Ruokalaji sopii erityisen hyvin kasvaville lapsille.)

1 happea hengittävä olento (humanoidit ovat mureimpia)
2 - 3 kuutiota säilöntäeritettä
(rakennuskasvaimen paloja)
1 muna

Valmistetaan säilöntäeritteestä sopiva marinadi (muutama pesänrakennuksessa käytetyn kasvannaisen palanen antaa pikantin sävöyksen). Upotetaan tainnutettu hapenhengittäjä marinadiin ja varmistetaan seoksen kovettuminen, ettei paisti pääse karkuun. Tuodaan aterioija munassaan riittävän lähelle ruokalajia. Lapsia tulisi informoida etukäteen syötävänä olevan lajin ruumiinrakenteesta, jotta he löytävät sopivan ruumiinaukon sekä oppivat, kuinka eri lajeja syödään sivistyneesti. Kun ruokailija on paikoillaan, annetaan paistin muhia 2-4 vrk. Nautitaan sisältäpäin.

Eräät gastronomit väittävät, että paras tulos saavutetaan, jos paisti on tajuissaan syönnin alkaessa. Tällöin hormonaalitoiminnot saavat aikaan ainutlaatuisia makuvahteita annoksen eri sisäelimeissä.

Liekitetyt alienin munat Rippleyn tapaan (tunnetaan myös Rippleyn kokkelina)

useita kymmeniä alienin munia
reilu annos napalmia
3-4 lippaallista räjähtäviä luoteja
2-3 kranaattia

Valmistusvälineet:
kannettava liekinheitin
10 mm M-41A rynnäkkökivääri

Munat kypsennetään kohtuullisella lämmöllä suihkuttamalla runsas kerros palavaa napalmia niiden päälle. Maustetaan räjähtävillä luodeilla (lyhyitä, tasaisia sarjoja). Paistoksen tasarakenteisuus varmistetaan kranaateilla. Pistetään juoksuksi, ennen kuin äiti-alien valittaa mausteista

Ote kirjasta **Mother Alien's Cookbook** (toim. Ellen Ripley), 2101, The Forty-Two Publishing Co.

Tämä ei ole tyhjä sivu.